

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895. L
84:1 - 92**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Kära. Här står nog något om det du ej vill höra. Du kan ju
 hoppa öfver sistu hälften af denna sida.
 Tack för brevet i dag. Ah, den starkare Elfrida.

Men i dag är det bara 2 quader, så går det väl igen - Mats
 behåller Kritias så förfärligt länge. Han säger ej ens om
 han fått den, om han gör något vid den eller om han tycker
 om den. Han borde väl dock ha någon aning om förfötta-
 nimmernver.

Naturligtvis skall du sända mig "förligt utgång". Men
 han är det med dramatiska teaterns prerogativ. Har
 du full rätt öfver dina stycken, det vet väl Karl?

Dina bref hafva rört mig mycket både det som ta-
 lade och det som teg. Du vet väl hur det är med dem,
 som sett länge in i solen, stått som det är, börjar alla
 möjliga svarta fläckar dansa för ögonen. Nu har
 jag stirrat på dig ett helt år och resultatet har blivit
 att nå fort jag tänker på dig fara mig svarta linier
 genom ögonen, som bilda de här bakstufverna. "Han får icke".
 Jag tänkte i går Kväll, om jag kunde gråta bort dessa
 ur ögonen, men jag kan inte gråta. Ingen hjälp alltså.

Jag tänker, att du en gång, i sin genast, men om en
 tid skall göra något i den här vägen. Du skall skriva det
 mest förtjusande bref dit ut, ett bref där du riktigt gör dig
 luft och alls ej tar tillbaka något, men där du säger honom,
 att du har varit och är mycket sjuk, du skall säga att
 du måste ha ro och att bref sådana ni nu skriva dem
 upplösa dig så gränslöst både genom innehållet och ge-
 nom de namnetsval de göra dig. Du skall säga att om
 du vare stark nog, ville du för hans skull bära afren den,
 men att du ej förmår det nu. (Tror du ej detta är sannings?)
 Så skall du bedja honom ej förakta dig för att du är
 för svag för dyllitit nu, utan skriva till dig ändå som till
 en Raurat och att ^{skall} han (trost att du älskar honom misser, fast du
 ej vidare gör det luft i ord utan skrifer afren den som en Raurat)

Inte samnt, du skall en gång göra ett sådant offer för att du
 skall kunna ha det iure medvetande fritt. Du har rätt i ditt detta ej är en
 ball utan lif. Lifet är alltid en Kompromiss. Jag vill ju ej ta den Raurat
 ifrån dig, men jag ville att om din mor finge höra allt detta så
 skulle du kunna lägga fram dina bref med lugn och staltthet och
 man skall se att du velat vara allt för honom vä. Raurat skydds-
 ande allt utan det, som han nu väntar. Detta tror jag du gör då.

Lunda, tack för brefvet i dag. Jag skall se på papperen i natt. Samningen för väl moderens litet, ty det är en samning, då kan tas på sig Rasmusnas fel. Den skulle ut, där kan för kunnat, strax efter brukstrostern. Den skulle ut talas om att hon är en god Pader, en att uttapa Betty kan gärna komma med till hallen. Men skulle vi dessa tillstånd? Jag tror det skulle vara länge på vägen. Om vi bör på mig. Det är ett långt arbete, innan den. Jag tycker du skulle vänta med att skriva på föreläsningen en månad mindre. Så kunde du se med ett följande minna. Sivedsman.

du vill spara dig själf den förfärliga oro och spänning, hvori du nu befinner, men du behöfver ej svara mig på detta, ej säga hur du gör och om du gör det. Jag vet, att du skulle bli lycklig efteråt och friskt och stolt, men nu ännu gärg ej skriva mer om detta förbudna -

Det skulle verkligen vara roligt att få höra svenska föreläsningar. Jag tycker, att jag kan hålla lektioner i allt utom svenska. Det är alldeles omäjligen. Och dock borde jag ha en viss skicklighet - — Nu har jag fått kritik för soarcken i stabsens två tidningar. Den ena säger, att den novell, som upplästes, var liksom allt hvad den celebra författarinnan sänder ut i världen utmärkt så till innehåll som form. Den andra var baser mångordig. Han fann den musikaliska afdelningen intressantare än den litterära, men ändå konstaterar han, att novellen var af oberörd konstnärlighet, att många föngsamt st tryckt därpå, att det var den bästa han sett af mig, och att dinna och landskapsbitarna säger han, att han ej sett något liknande i svenska prosadiktning bara någon gång hos Björnson eller Turgenjev. På det mått du varit utmärkt musikalisk. Jag har således sluppit klauen för att jag läste illa, men du minns hvad Löbeln sade till sina trupper, då han aftackade dem efter återfärdet från Åland. "I konungens namn tackar jag er, tappre vapenbröder, för mannamod och sparsamt nät". Men så tillade han, "Ja detta säger hans majestät till er, men jag, general Löbeln, säger er, att ni varit fega skälmar och rädda karlar, så han meente att de ej borde taga berömmet åt sig, allt för mycket. — Stadsofvellet går på och kritiserar mig rätt dubtligt. De flesta säga, att när jag nu talar om vanligt folk, så skall jag vara sausat som jag ^{en gammal} ~~bor~~ vara, tala realistiskt om reela ting. Jag säger, att man skall tala om legenden realistiskt och nutidssaker poetiskt. Det era behöfver allt och det andra socker. Om tyckte det var för mycket dimma. Men flera erkände att de buvo borta som i en dröm. — Josepha och jag sutta och resummerade Löfven en hel timme, tror jag. Han tyckte, att du varit tapper och hugsig omkring dig åt alla håll. Han var verkligen mycket belåten. Jag tror att du stigit ofantligt med den bakom i folks intresse, de ha redat på dig och komma att längta efter nästa bok. Josepha är så snäll efter denna song, som kommit på henne. Jag tror hon var förhållad förra året. Nu är hon mildhetens själ.